

ἀνακλώμενον / anaclomenon

a. $\infty - - - \cup - - - \infty - - - \cup - - - ||$

b. $\cup - - - \cup - - - \cup - - - \cup - - - ||$

1. ΗΕΡΗΑΕΣΤ. 38. 6 sqq. τῶν δὲ ἐν τῷ μέτρῳ μεγεθῶν τὸ μὲν ἐπισημότατόν ἐστι τὸ τετράμετρον (*scil.* ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος) καταληκτικόν, οἷόν ἐστι τὸ Φρυνίχου τοῦ τραγικοῦ τουτί' (fr. 14 [TrGF I, p. 77] Snell-Kannicht)

τό γε μὴν ξείνια δούσαις, λόγος ὡσπερ λέγεται,

ὀλέσαι, κάποτεμειν ὀξεί χαλκῶ κεφαλάν,

καὶ παρὰ Φρυνίχῳ τῷ κωμικῷ' (fr. 76 [PCG VII, p. 426] Kassel-Austin)

ἄ δ' ἀνάγκα 'σθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσσομεν.

τοῦτο μέντοι καὶ γαλλιαμβικὸν καὶ μητρφακὸν [καὶ ἀνακλώμενον] καλεῖται — ὕστερον δὲ <καί> ἀνακλώμενον ἐκλήθη — διὰ τὸ πολλὰ τοὺς νεωτέρους εἰς τὴν μητέρα τῶν θεῶν γράψαι τούτῳ τῷ μέτρῳ (ἐν οἷς καὶ τὰ τοὺς τρίτους παιῶνας ἔχοντα καὶ παλιμβάκχειον καὶ τὰς τροχαϊκὰς ἀδιαφόρως παραλαμβάνουσι πρὸς τὰ καθαρὰ), ὡς καὶ τὰ πολυθρύλητα ταῦτα παραδείγματα δηλοῖ' (mel. adesp. 112 [PMG 1030] Page)

Γαλλαι μητρὸς ὀρείης φιλόθυρσοι δρομάδες,

αἷς ἔντεα παταγεῖται καὶ χάλκεα κρόταλα.

καὶ τῷ βραχυκαταλήκτῳ δὲ Ἄνακρέων ὅλα ἄσματα συνέθηκεν' (fr. 68 [PMG 413] Page)

μεγάλῳ δηῦτέ μ' ἔρωσ ἐκοψεν ὥστε χαλκεὺς

πελέκει, χειμερὶ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

ΧΘΕΡΟΒ. 245. 26 sqq. ἰστέον ὅτι τοῦτο τὸ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν λέγεται ἀνακλώμενον καὶ μητρφακὸν καὶ γαλλιαμβικὸν ἀπὸ τοῦ τοὺς Γάλλους, ὃ ἐστι τοὺς κιναιδούς, ἱαμβίζειν καὶ ὑμνεῖν τὴν Ῥέαν κατὰ τὴν ἀγοράν διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μητρφακόν. ἴσως δὲ διὰ τοῦτο καὶ ἀνακλώμενον διὰ τὴν κλάσιν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἀπαλότητα. ᾗ καὶ Καλλιμάχος (fr. 761 Pfeiffer) κέχρηται. ἔστι δὲ ἀταξία πολλὴ ἐν τῇ χρῆσει ὧν παραφέρει χρήσεων καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πρώτοις ποσὶ.

ΤΖΕΤΖ. *de metr.* 314. 9 sq.

καλεῖται δὲ τὸ σύμμικτον τοῦ δὲ τοῦ μέτρον μέτρον,

μητρφακὸν γαλλιαμβον σὺν τῷ ἀνακλωμένῳ.

ΤΡΙΧΗ. 395. 19 sqq. τετράμετρα δὲ (*scil.* ἰωνικὰ ἀπ' ἐλάσσονος), βραχυκαταλήκτον μὲν οἷον τό'

διάγοις ἀβλαβέα παντοδαπὰν ἐκ κακῶν.

τούτῳ δὲ τῷ βραχυκαταλήκτῳ τετραμέτρῳ ὀλόκληρα ἐπιτίθησιν ἄσματα Ἄνακρέων (fr. 68 [PMG 413] Page), τὸν μὲν πρῶτον πόδα ἰωνικὸν τιθεὶς ἀπ' ἐλάσσονος, τὸν δὲ μετ' ἐκείνον παίωνα τρίτον, ὅς ἐστιν ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, εἶτα κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἐπιμίκτων, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἵπομεν, τροχαϊκὴν συζυγίαν, εἶτα σπονδεῖον. τὰ δὲ τοιαῦτα ἐξ ἐπιμιξίας καλοῦσιν ἀνακλώμενα, ἴσως, ὡς ἔνιοι φασί, διὰ τὸ ἀνακλᾶσθαι τὴν κλάσιν τῆς φωνῆς πρὸς ἀπαλότητα. τί μέντοι τὸ κυρίως ἐστὶν ἀνακλώμενον, ἐν τοῖς κατὰ ἀντιπάθειαν μεμιγμένοις ἔπεσιν ἐροῦμεν. τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν καθαρὸν ἐστὶ ἕκαστον τῶν προκειμένων τριῶν ἐπῶν. τὰ δὲ τοιαῦτα τετράμετρα καὶ ἐπισημότατά

εἰσι. καὶ Φρύνιχος ὁ παλαιὸς ποιητῆς, ὃ τε κωμικὸς (cf. fr. 76 [PCG VII, p. 426] Kassel-Austin) καὶ ὁ τραγικὸς (cf. fr. 14 [TrGF I, p. 77] Snell-Kannicht), ἐν πολλοῖς φαίνονται χρώμενοι τοῖς τοιοῦτοις. καὶ ταῦτα μέντοι, ὅτε εἰσὶν ἐπίμικτα, ἀνακλώμενα ὀνομάζονται καὶ γαλλιαμβικὰ καὶ μητρωκά. καὶ γαλλιαμβικὰ μὲν διὰ τὸ Γάλλους, οἵτινες ἱερεῖς ἦσαν τῆς Δήμητρος, τῷ τοιοῦτῳ μέτρῳ πρὸς ὕμνον τῆς τῶν θεῶν μητρὸς χρῆσθαι· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μητρωκά. ἢ παρ' ὅσον ἀνειμένον καὶ ἔκλυτον τὸ ἐπίμικτόν ἐστιν ἰωνικόν. καὶ οἱ Γάλλοι γὰρ, οἳ εἰσὶν ἔθνος τι, τοιοῦτοι μαλακοὶ καὶ θήλειαν νόσον ἔχειν διαβαλλόμενοι. ἀνακλώμενα δὲ διὰ τὴν αἰτίαν, ἣν ἔφαμεν ἀνωτέρω, παρ' ὅσον ὁ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ῥυθμὸς ἀνακλᾷται πρὸς τὸ χαῦνον καὶ μαλακόν.

SCHOL. A in Herphaest. 147. 24 sqq. τὰ εἰρημένα ἀνακλώμενα οὐκ εἰσὶν. οὔτε γὰρ ἡ ἐσχάτη τοῦ ἰωνικοῦ μακρὰ οὔσα γέγονε βραχεῖα, οὔτε τὴν τροχαικὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ καθαρὰ εἰσιν. ἴσως δὲ περὶ τῶν ἐξῆς ὁ λόγος.

SCHOL. A in Herphaest. 148. 19 sqq. ταῦτα ἐξ ἐπιμικτίας εἰσὶν ἀνακλώμενα βραχυκατάληκτα. ἔχουσι γὰρ τὴν ἐσχάτην τοῦ ἰωνικοῦ βραχεῖαν ἀντὶ μακρᾶς. εἴρηται δὲ κατ' ἀρχὴν, ὅτι ὅταν ἐπιμίσγηται τῇ τροχαικῇ πάντως ἢ πρὸ αὐτῆς ἔσται πεντάσημος, ὃ ἐστὶ παιωνική· ὡς ἡ 'κοψεν ὥστε', τροχαικὴ συζυγία οὔσα, ἔχει τὴν πρὸ αὐτῆς τὴν 'τε μ' ἔρωσ ε' παιωνικήν.

ΑΡΤΗΘΝ. GL VI 95. 22 sqq. inter haec (*scil.* metra ionica mixta) si tetrametri versus catalecticici, qui in huius modi metro primi habendi sunt, longas in breves solverint, metrum efficient galliambicum, dictum quasi Γάλλων ἴαμβοι, id est maledicta, quibus non numquam conviciantur. idem et metroiacon seu, ut quidam, bacchiacon anaclomenon. cuius exemplum: (Ter. Maur. GL VI 410. 2891)

tremulos quod esse Gallis habiles putant modos,

quod ex duobus colis, id est dimetro acatalecto subiuncto dimetro catalectico, conexum habetur, ut est: (Ter. Maur. GL VI 410. 2888)

segetes meum laborem, segetes meus labor.

subsistit ex pariambis adnexis trochaeis, sicut dictum est, alterna vice, cum longis breves aut brevibus longae subiciuntur. meminervis tamen et tribrachyn loco trochaei hoc metrum, si necessitas postularit,mittere neque ad crescentis syllabae numerum, cum in temporibus omnis ratio custodiatur, officere, ut hoc galliambicum, quod solutione complurium syllabarum compositum est, ut:

volat agiliter sunt.

a. ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ||

b. ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ||

2. ΗΕΡΗΑΕΣΤ. 39. 7 sqq. τῶν δὲ τριμέτρων (*scil.* ἰωνικῶν ἀπ' ἐλάσσονος) τὸ μὲν ἀκατάληκτον·

† ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήα

παρὰ τῇ Σαπφοῖ (fr. 134 Voigt), παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι ἑτέρως ἐσχημάτισται (fr. 66 [PMG 411] a Page)

ἀπό μοι θανεῖν γένοίτ'· οὐ γὰρ ἄν ἄλλη

λύσις ἐκ πόνων γένοίτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

τὸ δὲ καταληκτικόν (Anacr. 66 [PMG 411] b Page)

Διονύσου σαῦλαι βασσαρίδες.

APP. DION. 317. 13 sqq. ἑτέρα μέθοδος τοῖς ἀνακρέουσιν ἀεὶ συναπτομένη ὅπερ μέτρον ἀνακλώμενον καλεῖται. ὁ τοῖς ἀνακρέουσιν ἀεὶ συνταπτόμενος [καί] ἀνακλώμενος, ἐξ ἑνὸς τῶν τετρασυλλάβων ποδὸς τὴν σύστασιν ἔχει. τομὴ δὲ αὐτοῦ ἐφθημιμερής. οὗτος γοῦν ἰωνικός ἀπ' ἐλάσσοнос λέγεται τριποδιζόμενος, οἶον' (PLG III, p. 337 Bergk⁴)

ἀρετῆς ἔργα φέρει ἔμπονος ἦβη.

SCHOL. A in Hephaest. 148. 19 sqq. ταῦτα (*scil.* Anacr. 68 [PMG 413] Page) ἐξ ἐπιμυξίας εἰσὶν ἀνακλώμενα βραχυκατάληκτα. ἔχουσι γὰρ τὴν ἐσχάτην τοῦ ἰωνικοῦ βραχεῖα ἀντὶ μακράς. εἴρηται δὲ κατ' ἀρχήν, ὅτι ὅταν ἐπιμυξηται τῇ τροχαικῇ πάντως ἢ πρὸ αὐτῆς ἔσται πεντάσημος, ὃ ἐστὶ παιωνική ... τὸ δὲ ἐξῆς (*scil.* Sapph. 134 Voigt) τὸ 'προσελεξάμαν' δύναται καὶ ἀνακλώμενον εἶναι, δύναται καὶ ἐπίμικτον πρὸς τὰς τροχαικὰς τῆς παιωνικῆς προκειμένης ὁμοίως τοῖς προλεχθεῖσιν. ἔστι γὰρ ἡ μὲν πρώτη συζυγία ἡ 'προσελεξά' παῖων τρίτος· ἡ δὲ δευτέρα 'μαν ὄναρ Κυ' <τῆς 'Κυ'> μακράς γενομένης διὰ τὸ ἐπιφέρεσθαι τὸ 'προ', ἐστὶ τροχαικὴ ἑπτάσημος, τῆς πρώτης μακράς ἀνακλωμένης ἐπὶ τὴν τελευταίαν βραχεῖαν τῆς πρώτης συζυγίας. βραχεῖαν γὰρ αὐτὴν εἶπε καὶ οὐκέτι ποιεῖ τὸ ἰωνικὸν κοινῆς δὲ συλλαβῆς γενομένης τῆς 'Κυ' διὰ τὸ ἄφωνον εἶναι καὶ ἀμετάβολον τὰ ἐξῆς, ἔσται ἢ προειρημένη ἐπιμυξία.

SCHOL. B in Hephaest. 285. 26 sqq. τινὲς δὲ συντάττουσιν αὐτοῖς καὶ ἕτερον, ἐξ ἑνὸς τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν τὴν σύστασιν ἔχοντα, ἤγουν ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσοнос, τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καὶ ἀνακλώμενόν φασιν, ἐπιδεχόμενον δὲ τομὴν ἐφθημιμερῆ, τουτέστι μετὰ τὰς τρεῖς συλλαβάς τοῦ δευτέρου ποδὸς περαινομένην [τὴν τομὴν] εἰς μέρος λόγου, οἶον' (PLG III, p. 337 Bergk⁴)

ἀρετῆς ἔργα φέρει ἔμπονος ἦβη.

υ υ υ υ υ υ υ υ - ||

3. ΗΕΡΗΑΕΣΤ. 39. 15 sqq. τὸ δὲ <δίμετρον (*scil.* ἀπ' ἐλάσσοнос ἰωνικόν) τὸ> ἀκατάληκτον κατὰ τὸν ἀνακλώμενον χαρακτηῖρα πολὺ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντί ἐστι' (fr. 55 [PMG 400] Page)

παρὰ δηῦτε Πυθόμανδρον
κατέδυν ἔρωτα φεύγων.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 4 (p. 4. 6 sq. Tessier) τὸ α' ἀνακλώμενον ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον.

SCHOL. VET. in Pind. *Pyth.* 2 (p. 15. 28 sqq. Tessier) τὸ η' σύνθετον ἀπὸ παῖωνος καὶ διμέτρου ἰωνικοῦ ἀκαταλήκτου, τοῦ τε ἀνακλωμένου καὶ τοῦ ἀπὸ μείζονος.

SCHOL. VET. in Pind. *Pyth.* 4 (p. 17. 4 sq. Tessier) τὸ ζ' δίμετρον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσοнос ἀνακλώμενον.

SCHOL. VET. in Pind. *Pyth.* 9 (p. 20. 12 sq. Tessier) τὸ θ' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀνακλώμενον.

SCHOL. VET. in Pind. *Isthm.* 3 (p. 29. 14 Tessier) τὸ δ' ἀνακλώμενον ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν.

SCHOL. VET. in Aristoph. *ran.* 324 (p. 284b. 49 sqq. Dübner) τὸ πέμπτον ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἀνακλώμενον καθ' Ἡφαιστίωνα (p. 39. 15 sqq.) καλούμενον, ἀντ' ἰωνικῶν παίωνα τρίτον καὶ ἐπίτριτον δεύτερον ἔχον. τὰ ἐξῆς δύο τὸν αὐτὸν τρόπον.

SCHOL. A in Hephaest. 111. 16 sqq. Ὡς τὸ ἀνακλώμενον μέτρον τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἰωνικὸν εἶναι τὸ ἀπ' ἐλάσσονος τόδε. ααββααββ. ἢ τελευταία τοῦ πρώτου ποδὸς ἀνακλάται ἐπὶ τὴν τοῦ δευτέρου ἄρχουσιν βραχεῖαν, ὡς εἶναι τὸ πρῶτον ἀντὶ ἰωνικοῦ παίωνα τρίτον, τὸ δὲ δεύτερον ἐπίτριτον δεύτερον.

SCHOL. A in Hephaest. 148. 5 sqq. ἀνακλώμενον δὲ καλεῖται τὸ μέτρον διὰ τὴν ποιὰν τοῦ μέτρου συμπάθειαν· ἢ γὰρ τελευταία τῶν προτέρων ποδῶν ἀνακλάται τῇ ἀρχῇ τῶν δευτέρων διὰ τὸ ἐν ὀρχήσει ἀνακλασμὸν μελῶν γίνεσθαι.

ΑΡΤΗΘΝ. GL VI 93. 11 sqq. unde plerumque recipit (*scil.* ionicus ἀπ' ἐλάσσονος) in principio versus bacchium <a> longis incipientem et paeonem tertium, quorum uterque quinque temporum spatio extenditur [catalecticum autem fit anapaesto aut eo qui amphibrachys vocatur]. huic, cum esse sena tempora in singulis coniugationibus, utpote ionicum, oporteat, necessario trochaeus aut eius basis adnectetur ea contemplatione imminuta, ut dipodiae superioris tempora ex subditis compleantur. id Graeci ἐπίζευξι, id est coniugationem, vocant, eo quod priorum pedum basin uno tempore breviorum sequentis syzygiae compleat syllaba, qua pro brevi, licet natura longa sit, utpote prior trochaei, accipienda est, siquidem unius temporis supplemento ionica basis indigere videatur. etenim huic metro rhythmica natura accidit. huius modi autem inter se συζυγίας passionem sive communionem musici ἀνάκλασιν vocant et metra, siqua forte adverterint talia, anaclomena appellant, quod retrorsum inclinuntur, ut in quibusdam saltationum gesticulis nostra corpora pone pandantur. sed ut exemplo doceam, erit hoc colon anaclomenon:

Cybele rotabo crines.

hic 'ro', licet sit brevis, pro longa accipietur, 'Cybele ro' nam detractum unum tempus sequentis syzygiae ex initiali syllaba huic impertietur, ne fiat prima syzygia pentachronos, sequens heptachronos. igitur secundae coniugationis prima syllaba, quae debet esse brevis, mutatur ea condicione, ut vim suae proceritatis quartae syllabae brevi, quae est ultima primae coniugationis, impertiat; et ipsa quidem brevis remanet facta unius temporis, superiorem autem a se syllabam, quae fuerat brevis, commercio suae proceritatis extendit. atque ita fit ionicum anaclomenon, ut est:

Paphias amor columbas.

nam 'mor', secundae coniugationis initialis syllaba, quae brevis natura, utpote in ionico a minore, esse deberet, derivato in se superioris syllabae tempore ἀνακλάσει inter syzygias facta trochaicam basin ionico subdidit, quae basis <inter> utrasque syzygias, id est primam et secundam, sub hac lege versabitur. at Iuba noster (fr. 119 Hense), qui inter metricos auctoritatem primae eruditionis obtinuit, insistens Heliodori vestigiis, qui inter Graecos huiusce artis antistes aut primus aut solus est, negat hoc vitium, ut quidam adserunt, rhythmicum fore,

sed mage metrica ratione contingere, quod per ἐπιπλοκάς, id est metrorum inter se amplexiones, ut supra docuimus, plerumque evenit. nam τετραδική ἐπιπλοκή et δυαδική, id est quadrua et binaria amplexio, huic versui, qui ionicus anaclomenos vocatur, diversitatem varietatemque fecerunt. etenim antispastica et choriambica et utraque ionica metra de quadrua amplexione subsistunt; iambica vero et trochaica, sicut supra docuimus, de binaria. evenit autem ut choriambica et antispastica iambicis coniugationibus, ionica vero trochaicis, quae sunt diversarum amplexionum, misceantur. unde accidit ut confusione eorum metrorum, quae ex diversis amplexionibus informantur, huius modi inter syzygias passio sive communio, quae anaclasis a musicis dicitur, merito eveniat et varietas versui de amplexionum differentia fiat. nam si puro choriambico primam decutias syllabam, fit omne quod residuum est ionicum a minori. et rursus si ionicum a minori syllaba una mutiletur, quod remanet antispasticum deprehendas. item ablata antispastico prima syllaba ionicum a maiori perficiet. verum hoc tunc accidit, cum purus est choriambicus versus. at enim contra cum interpositae iambicae coniugationes reperiuntur, lex illa quadruae amplexionis infringitur, diversique generis admixta amplexione nascitur ista varietas, ut praecedens colum, cum esse sena tempora in singulis coniugationibus oporteat, pentasemum fiat, sequens vero heptasemo subsistat. recipit autem molossum et anapaestum, sed raro iuncto pariambo et dactylum. feritur autem per dipodiam.

ATIL. FORTVN. GL VI 290. 7 sqq. ex hoc genere (*scil.* metro ionico ἀπ' ἐλάσσονος) est quod anaclomenon appellatur, quod ordinem pedum naturalem ac solitum amittit et immutatis pedum coniugationibus copulatur. dimetrum acatalectum:

Paphias amor columbas.

nam constat pyrrichio et trochaeis duobus et spondeo: quarta enim syllaba, quae debet longa esse, brevis et sequens longa est, quam oportebat brevem esse. hoc metrum si geminetur, facit tetrametrum ionicum a minore anaclomenon, quod heteromeres sapphicum nominatur, hoc modo:

docuit potens labellum bifido fugare rictu.

simile tetrametrum mensura, non coniugationibus:

viridi Palladis umbra sonat oscinum loquela.

x - - - - - - - - - - ||

4. ΗΕΡΗΑΕΣΤ. 46. 13 sqq. ἀνακλωμένου δὲ ὄντος αὐτοῦ (*scil.* ἀπ' ἐλάσσονος ἐπιωνικοῦ τριμέτρου), προταχθεῖσα iamβικὴ ἐξάσημος ἢ ἐπτάσημος ποιεῖ τὸ τοιοῦτον, οἷον παρὰ Σαπφοῖ (fr. 133 Voigt)

ἔχει μὲν Ἄνδρομέδα καλὰν ἀμοιβάν

Ψάπφοι τί τὰν πολυόλβον Ἄφροδίταν.

κανῶν δὲ αὐτοῦ

αβαβ ααβα βαββ^a

ββαβ ααβα βαββ^a.

SCHOL. A in Hephaest. 151. 26 sqq. <ἀνακλωμένου> ἀνακλώμενον καλεῖται τὸ μέτρον, ὅτι πολλάκις ὁ λείπων χρόνος ἔν τινι βάσει ἀνακλᾶται εἰς ἄλλην βᾶσιν, ὡσπερ τῆς δευτέρας βάσεως τοῦ δευτέρου παραδείγματος, λειπούσης χρόνῳ (παίωνα γὰρ ἔχει τρίτον πεντάσημον) ὁ λείπων χρόνος ἀνεκλάσθη ἔν τῷ Ἄφροδίταν· ἐπτάσημον γὰρ ἔχει διποδῖαν τροχαικὴν.

~ ~ - ~ - ~ - - ||

5. SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 4 (p. 170. 8 sqq. Abel) Τὸ α΄ προσοδιακὸν ἀνακλώμενον δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἀνακλώμενον δὲ καλεῖται τὸ μέτρον, ὅτι πολλάκις ὁ λείπων χρόνος ἔν τινι βάσει ἀνακλᾶται εἰς ἄλλην βᾶσιν. παίων γὰρ ἔστι γ' ὁ α' πούς ἀντὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσοнос, καὶ ὁ λείπων χρόνος ἀνεκλάσθη εἰς τελευταίαν τοῦ κώλου συλλαβὴν. [E.C.]